

høieste Grad uheldigt. Nu veed jeg nok, at man tilbølgelig bygger Paastanden om Faren, der er ved Dampskorstenene, paa et Forslag, der er kommet fra Direktionen for „Den almindelige Brandforsikring for Landbygninger“. Jeg skal udtale mig lidt nærmere om det Forslag og de der fremførte Paastande — jeg tillader mig at sige Paastande; thi, som jeg senere skal vise, der foreligger ingen bestemte Kjendsgjerninger. Direktionen indleder sit Forslag med den Bemærkning, at Anvendelsen af Damp er tiltagen meget stærkt i de senere Aar, og at nu har det vist sig, at hvor Dampmaskiner ere anbragte under Straataag, er der en meget stor Fare til Stede, og at det har bevirket mange Ildbrande. Saa paaviser Direktionen dernæst, i hvor stort et Antal der findes saadanne Dampmaskiner under Straataag, og Mængden af de Brandstader, der menes at være forarsagede derved, og fremhæver de Stader, der ere skete i 5-Aaret 1882—86 — altsaa i Aarene 1882, 1883, 1884, 1885 og 1886. Efterat den nu først har nævnt alle dem, der ere forarsagede paa Dampmeierierne, hvor den dog indrømmer, at der maa gaa nogle fra, f. Ex. paa Sjælland 1 og i Thyland 2, fordi vedkommende Bygninger vare tækkede med brandfrit Tag, saar den tilbage, at der ved Bygninger med Straataag har været paa Sjælland 4 Stader, paa Fyn 6 og i Thyland 9, altsaa 19 Stader, der have paaført en Udgift af mellem 3 og 400,000 Kr. Det er altsaa nævnt, at paa Fyn er forekommet 6 saadanne Tilfælde. Nu har en privat Mand henvendt sig til Direktionen og forespurgt, hvilke 6 det er, der er sigtet til. Direktionen har givet denne Oplysning med Tilføiende, at der gaar 1 fra, som senere har vist sig at være paasat. Der bliver altsaa kun 5 tilbage. Da den paagjældende Mand til denne Oplysning, henvendte han sig til vedkommende Forhørsdommer og bad sig meddele, hvorledes dette hængte sammen. Han forlangte Oplysning, om der ved Forhøret var fremkommet Bevis for, at Branden var opstaaet ved Gnistre fra Tyret under Dampfejden eller paa anden Maade foranlediget af Dampskorstenen, f. Ex. ved almindelig Skorstensild, paa Grund af mangelfuld Rensning, og nu foreligger der, angaaende de fem Ildbrandstilfælde, der ere nævnte paa Fyn, en Erklæring fra ved-

kommende Forhørsdommer om, at det ikke er bevist ved et eneste Tilfælde. Jeg skal nu nærmere omtale alle disse Ildbrande, Den første var den 9de Juli 1882 paa Ny-Brændskov Gaard i Sunds-Gudme Herred. Der siger Herredsfogden i sin Erklæring, at det ikke er bevist, hvorledes fornævnte Ildbrand er opkommen, der er kun Formodning om, at den kunde hidrøre fra Skorstenen, da den har været noget defekt. Nu vil jeg spørge de Herrer: Naar en almindelig Skorstien i en Bygning er defekt, kan der saa ikke komme Ildbrand fra den? Det forekommer mig ikke, at det har Noget med dette at gjøre, naar det viser sig, at Skorstenen ikke er, som den burde være. Nr. 2: En Gaard brændte den 20de Mai 1883 i Haarby-Bang Herred, og der siger vedkommende Forhørsdommer, at et saadant Bevis ikke er fremkommet. Den 5te April 1885 var der en Ildbrand i Auhøstrup i Vends Herred, og derom siges, at der ikke er fremkommet noget Bevis for, men kun en Formodning om, at det kunde hidrøre fra Skorstenen, da den var itu i Tagrygningen. Ja, men det gjælder ikke Dampskorstenene alene, men hver eneste Skorstien, naar den er itu der. Nr. 4: en Ildbrand 11te Juni 1886 i Lunde og Skam Herreder, og der hedder det, at det er bevist, at Branden Intet havde med Dampskorstenene at gjøre. Endelig den sidste Ildbrand var den 22de Juni 1886 paa Erholm under Wedellsborg Kirke, og derom siger Forhørsdommeren, at det ikke med Sikkerhed er oplyst, hvorved Branden er forarsaget, men Formodning er om, at den hidrører fra Meieriets Dampskorsten. Der er altsaa i disse Tilfælde ikke ført noget som helst Bevis for, at disse Ildbrandstilfælde, som Direktionen for den almindelige Brandforsikringsforening har lagt til Grund for den Beretning, den har givet, staa i nogen Forbindelse med Dampskorstenene. Det er i enkelte Tilfælde kun Formodninger, der ere fremkomne, men der er ikke bestemte Kjendsgjerninger. Jeg veed, at Udskriften af vedkommende Forhører ad privat Veie er tilfillede Udvalget, og jeg vilde derfor have ønsket, at Udvalget havde sagt til sig selv: Da det forholder sig saaledes med samtlige Ildbrande paa Fyn, at det ikke ved Forhøret er bevist, at de ere forarsagede ved Dampskorstenene, var det da